

Krajský úřad Libereckého kraje
odbor územního plánování a
stavebního řádu
U Jezu 642/2a
460 01 Liberec IV - Perštýn

Magistrát města Jablonec nad Nisou - odbor stavební a dopravní -	
DOŠLO DNE	08. 07. 2026
47270/26	

prostřednictvím:

Magistrát města Jablonec nad Nisou
odbor stavební a dopravní, oddělení
dopravní a silniční
Mírové náměstí 3100/19
466 01 Jablonec nad Nisou

Sp. zn. 1351/2026/ODS/ODS/PDS/Šrý

V Praze dne 3. 7. 2026

**ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ sp. zn. 1351/2026/ODS/ODS/PDS/ŠRÝ,
č.j. 64165/2026 ze dne 22.6.2026, vydaného Magistrátem města Jablonec nad
Nisou, odbor stavební a dopravní, oddělení dopravní a silniční**

VYJÁDŘENÍ

**PODNĚT K PROVEDENÍ PŘEZKUMNÉHO ŘÍZENÍ VE VĚCI ROZHODNUTÍ SP. ZN.
1351/2026/ODS/ODS/PDS/Šrý Magistrátu Města Jablonec nad Nisou, odbor
stavební a silniční ve věci všech závazných stanovisek v řízení sp. zn.
1351/2026/ODS/ODS/PDS/Šrý vedeného u Magistrátu Města Jablonec nad
Nisou**

Zdeněk Moc, nar. [REDAKCE]
bytem Soukenná 615/2, 466 01 Jablonec nad Nisou

(dále jen „Účastník řízení“)

Přílohy:

dále dle textu
- přílohy

I.

Účastník Zdeněk Moc se seznámil s Rozhodnutím č.j. 64165/2026, sp. zn. 1351/2026/ODS/ODS/PDS/Šrý ze dne 22.6.2026 vydaného Magistrátem Města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a dopravní, oddělení dopravní a silniční (dále také jen „**napadené Rozhodnutí**“).

II.

Ve výrokové části napadeného Rozhodnutí je uvedeno:

„Výroková část:

Magistrát Jablonec nad Nisou, odbor stavební a dopravní, oddělení dopravní a silniční, jako stavební úřad příslušný podle § 30 odst. 1 písm. f) a § 30 odst. 3 písm. a) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "stavební zákon"), v řízení o povolení záměru přezkoumal podle § 182 až 192 stavebního zákona žádost, kterou dne 16.1.2026 podalo

Statutární město Jablonec nad Nisou, IČO 00262340, Mírové náměstí č.p. 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou 1, které zastupuje IKA Veselý & partneři, a.s., IČO 27759717, Jablonecká č.p. 7/22, Liberec V-Kristiánov, 460 05 Liberec 5

(dále jen "stavebník"), a po posouzení záměru podle § 193 stavebního zákona:

I Podle § 197 a 211 stavebního zákona

p o v o l u j e

stavbu:

"Terminál veřejné osobní dopravy Jablonec nad Nisou - dopravní stavby"

(dále jen "stavba") na pozemku st. p. 1517/5, 3065, parc. č. 8/12, 40/1, 42/2, 48, 2046/4, 2052/1, 2053/4, 2053/9, 2053/10, 2065/1, 2065/12, 2065/42, 2275/3, 2280/2, 2280/5, 2280/6, 2280/7, 2280/9, 2291, 2292, 2474/1, 2474/2, 2474/4, 2474/7, 2474/9, 2474/10, 2474/21, 2474/23, 2474/25, 2474/26, 2474/31, 2488/1, 2494/1, 2502/1, 2502/8, 2754/1, 2754/2, 2755, 2756, 2758, 2759, 2760, 2777/1, 2777/2, 2778, 3007, 3080, 3205 v katastrálním území Jablonec nad Nisou.

Popis záměru:

SO 120 – Komunikace a zpevněné plochy

V rámci SO budou realizovány zpevněné plochy pro vozidla a pěší v areálu terminálu veřejné osobní dopravy (terminál VOD) v Jablonci nad Nisou, včetně nezbytných úprav ulice 5. května. Dojde k rozšíření ploch nástupišť až po stávající autobusové nádraží, čímž dojde k využití celé

plochy i v místě odstraněné stavby č. p. 2112, Jablonec nad Nisou. Navrhovaná nástupiště budou více liniovými. V severní části pozemku parc. č. 2280/2 v k.ú. Jablonec nad Nisou na

hranici s pozemkem st.p. 31/2 bude pro vyrovnání terénu provedena opěrná zídka délky 12,0 m, max. výšky 1,5 m. Dále bude nově na pozemku parc. č. 2053/4 a 2053/9 provedena příjezdová cesta a manipulační plocha Povodí Labe s.p. V rámci SO je uvažována stavební příprava pro zřízení konečné zastávky tramvajové trati včetně nástupišť. Pokud se nepodaří uskutečnit výstavbu TT a terminálu VOD ve stejném termínu, bude v rámci dlážděných ploch provedeno provizorní zadláždění koridoru TT kamennou dlažbou K10 do betonu. V případě trati vedené v rámci asfaltových ploch bude provizorně provedena souvislá pokládka vozovkového souvrství i v místě budoucí trati. Prostor pro konstrukci TT bude následně do tohoto vozovkového souvrství vybourán/vyfrézován. Směrové poměry respektují dispozici danou architektonickým návrhem, se zohledněním vlečných křivek v lokalitě provozovaných vozidel (autobusů a tramvají).

Výškové poměry a příčný sklon - respektují stávající zástavbu (budovy a mosty) a požadavky na podélné sklony tramvajové tratě. Podélné sklony vozovek nepřekročí 7,5 %, základní příčný sklon ploch pro vozidla i pěší je navržen 2 %, v případě tramvajového pásu je příčný sklon nulový. Plochy pro pěší jsou od vozovek odděleny zvýšením obrub o +0,02 m, v případě souběhu se stávající zástavbou mohou být obruby lokálně zvýšeny až na +0,12 m, nebo +0,20 m v případě nástupních hran.

Vozovky jsou navrženy s asfaltovým nebo dlážděným krytem z řezané kamenné dlažby, chodníky jako dlážděné řezanou kamennou dlažbou. Plochy chodníků budou zadlážděny do nových kamenných řezaných silničních obrubníků nebo nových záhonových kamenných obrubníků. Dlažba tramvajové trati bude od ostatních dlažeb vozovek oddělena zapuštěným řezaným kamenným obrubníkem. Obruby u nástupních hran zastávek budou provedeny z kamenného bezbariérového obrubníku s výškou nástupní hrany 0,20 m. Jako oddělení tramvajové trati od zpevněných ploch v oblasti výhybny, budou použity kamenné obrubníky. Stávající anglické dvorky budou vyměněny, nebo výškově přizpůsobeny novému stavu. V případě nových anglických dvorků budou použity prefabrikované dvorky s roštem únosnosti C250 kotvené k fasádě. Odvodnění prefabrikovaných dvorků bude vyústěno do kanalizace, nebo drenážního systému. V případě úpravy výšek stávajících dvorků bude pro sjednocení řešení použit prefabrikovaný nástavec s roštem/poklopem únosnosti C250. Rozměry budou respektovat stávající stav.

Opěrná zídka: chodník u č.p. 399/2 musí být před napojením do Dolního náměstí zajištěn opěrnou zídou délky 9 m a výšky do 1,5 m – provedení kamenná palisáda. Proti pádu z výšky do hloubky bude na straně chodníku osazeno třímadlové zábradlí výšky 1,1 m. Provedení bude respektovat architektonické ztvárnění ostatních zábradlí, která budou osazena v rámci SO opěrných zdí a mostů.

Součástí SO je dále zábradlí se svislou výplní, výška 1,1 m délka 25 m, které bude osazeno mezi č.p. 2963 a č.p.1666, a bude zabráňovat pádu z výšky do hloubky. Třímadlová zábradlí výšky 1,1 m na menším z nástupních ostrůvků délky 2x 8 m, které bude zabezpečovat vodící linii.

Všechny plochy budou realizovány v souladu s podmínkami pro usnadnění pohybu osob se sníženou schopností pohybu a orientace. Budou vybaveny hmatnými pásy (varovnými šířky 400 mm a signálními šířky 800 mm) z kontrastní reliéfní dlažby antracitové barvy (např. umělý kámen), patřičně sníženými obrubami a v místě přerušených vodících linií bude osazena tvarovka s podélnou drážkou. Reliéfní dlažba bude lemována kamennou rovinnou deskou 300x300 mm. V případě nástupních hran bude vyznačen bezpečnostní odstup kontrastní hmatnou hladkou dlažbou antracitové barvy.

Povrchová voda z vozovek bude odvedena příčným sklonem k obrubníkům. Podélným sklonem bude svedena do uličních vpustí a z nich odvedena do kanalizace.

V rámci tohoto SO bude provedena úprava dopravního značení.

SO 206 – Rozšíření mostu Kamenná

V důsledku vlečných křivek dopravních vozidel a kombinace zamýšlené tramvajové trati je nutné rozšíření stávajícího mostu přes Lužickou Nisu v ulici Kamenná nad plochu koryta řeky.

Stávající most již byl v minulosti rozšiřován pomocí nové betonové desky dobetonované ke stávající mostovce. Tato stávající přístavba bude odstraněna. Nová konstrukce rozšíření bude navržena v obdobném systému jako stávající rozšíření. Konstrukce bude monolitická železobetonová deska s výztužnými žebry. Uložení konstrukce bude na obou stranách na podpěrné stěny mostu. V případě pravého břehu koryta se bude jednat o nově vzniklou opěrkou zeď SO 210.4 která bude počítat s uložením mostovky. Na levé straně koryta se bude jednat o stávající stěnu mostu. Na vnějších okrajích bude mostní zábradlí výšky min. 1,1 m. Odvodnění mostu je řešeno podélným a příčným spádem vozovky a přilehlých ploch do systému odvodnění dotčených silničních/kolejových objektů na mostě.

Charakteristika mostu dle ČSN 73 6200:

- sdružený most
- most přes přírodní překážku – Lužická Nisa
- o 1 poli
- most s mostovkou v jedné úrovni
- most s horní mostovkou
- most s přesypávkou
- nepohyblivý most
- trvalý most

- most v přímé
- šikmý most
- betonový most
- most s ohybově tuhou nosnou konstrukcí
- rámový (s klenutou příčlív)
- s neomezenou volnou výškou

Technické parametry mostu:

Délka přemostění 6,25 m

Délka mostu 15,1 m

Délka nosné konstrukce 8,25 m (rub stojek)

Rozpětí jednotlivých polí 7,5 m

Šikmost mostu 74°

Volná šířka mostu 13,4-15,5 m

Šířka průchozího prostoru 1,6 + 2,8 m

Šířka mostu 13,3-15,4 m

Výška mostu 6,7 m

Stavební výška 2,6 m

Plocha nosné konstrukce 38,9 m²

Zatížení a zatížitelnost mostu dle ČSN EN 1991, skupina poz. kom.1

III.

Účastník řízení Zdeněk Moc tímto podává v zákonem stanovené lhůtě a v souladu s ust. § 81 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění, proti výše uvedenému napadenému Rozhodnutí

o d v o l á n í,

do všech jeho výroků. Podané odvolání odůvodňuje následovně:

IV.

Účastník řízení Zdeněk Moc tímto uvádí, že má za to, že je opomenutým účastníkem předmětného řízení.

Účastník řízení Zdeněk Moc namítá, že byl neoprávněně opomenut jako účastník stavebního řízení o povolení stavby **Terminál veřejné osobní dopravy Jablonec nad Nisou – dopravní stavby**, přestože jeho vlastnická práva mohou být a budou tímto záměrem přímo dotčena.

Správní orgán posoudil stavbu izolovaně, aniž přihlédl k její skutečné funkci a účelu. Terminál veřejné osobní dopravy není samostatnou stavbou bez širších dopravních souvislostí, **ale představuje nedílnou součást připravovaného dopravního systému města, jehož podstatným prvkem je plánovaná výstavba tramvajové trati historickým centrem města Jablonec nad Nisou.**

Záměr terminálu a plánované tramvajové trati tvoří funkčně, provozně i dopravně jeden celek. Terminál je navrhován právě za účelem vytvoření přestupního uzlu mezi jednotlivými druhy veřejné dopravy, jehož kapacita a význam jsou přímo podmíněny realizací navazující tramvajové infrastruktury. Nelze proto tvrdit, že rozhodnutí o terminálu nemůže mít vliv na vlastníky nemovitostí dotčené následnou tramvajovou tratí.

Přímé dotčení vlastnických práv účastníka řízení – Zdeněk Moc

Zdeněk Moc je vlastníkem nemovitosti, jak je výše uvedeno nacházející se v území, které bude realizací celého dopravního systému významně ovlivněno.

Lze důvodně očekávat zejména:

- zvýšení intenzity automobilové dopravy,
- zvýšení intenzity autobusové dopravy,
- zvýšení provozu městské hromadné dopravy,
- zvýšení počtu cestujících,
- zvýšení hlukové zátěže,
- zvýšení vibrací,
- zvýšení emisní zátěže,
- změnu dopravního režimu v okolí nemovitosti,
- omezení příjezdu k nemovitosti,
- změnu organizace dopravy,
- zhoršení užívání nemovitosti,
- možné snížení tržní hodnoty nemovitosti.
-

Již samotná možnost takového zásahu zakládá úcastenství vlastníka. Správní orgán nemůže požadovat, aby vlastník prokázal vznik škody; postačuje možnost přímého dotčení jeho práv.

V.

Funkční souvislost terminálu a tramvajové tratě

Správní orgán nesmí jednotlivé části jedné dopravní koncepce uměle oddělovat.

Terminál veřejné osobní dopravy je navržen právě proto, aby umožňoval přestupy mezi jednotlivými druhy dopravy. Jeho dopravní význam je neoddělitelně spojen s plánovanou tramvajovou tratí.

Pokud by tramvajová trať nebyla zamýšlena, rozsah, kapacita i účel terminálu by byly odlišné.

Je proto zřejmé, že:

- terminál vytváří předpoklady pro budoucí provoz tramvaje,
- terminál bude generovat zvýšenou dopravní zátěž,
- terminál změní dopravní vztahy v centru města,
- terminál představuje jednu etapu širšího dopravního projektu.

Správní orgán proto nemohl posuzovat stavbu zcela odděleně od dalších souvisejících dopravních staveb.

VI.

Účastník řízení uvádí, že Zdeněk Moc a rovněž syn Martin Moc dlouhodobě, opakovaně a především důvodně vystupuje proti výstavbě tramvajové trati historickým centrem města Jablonec nad Nisou.

Tyto námitky jsou správním orgánům známy z předchozích řízení, veřejných projednání i dalších správních postupů.

Správní orgán proto věděl nebo musel vědět, že existuje vlastník nemovitosti, který považuje plánovaný dopravní systém za zásah do svých práv.

Přesto nebyl do stavebního řízení přizván.

Tím byla porušena zásada ochrany práv dotčených osob, zásada materiální pravdy i zásada rovnosti účastníků řízení.

VII.

Nezahrnutím Zdeňka Moce jako účastníka řízení do řízení mu byla odňata základní procesní práva, zejména právo:

- být vyzváno o zahájení řízení,
- nahlížet do spisu,
- navrhopvat důkazy,
- vyjadřovat se k podkladům rozhodnutí,
- uplatňovat námitky,
- požadovat doplnění dokazování,
- navrhopvat znalecké posudky,
- brojít proti závěrům odborných stanovisek,
- podat odvolání proti vydanému rozhodnutí.

Jedná se o zásah do práva na spravedlivý proces a do ústavně zaručeného práva na ochranu vlastnictví.

VIII.

Účastník řízení Zdeněk Moc uvádí, že správní orgán nesmí účastenství vykládat restriktivně.

Judikatura správních soudů dlouhodobě dovozuje, že rozhodující není pouze vzdálenost nemovitosti od stavby, ale skutečný dopad stavby na výkon vlastnického práva.

Dopravní stavby mají charakter staveb, jejichž účinky se projevují na širším území prostřednictvím:

- dopravy,
- hluku,
- vibrací,
- emisí,
- změny dopravního režimu,
- změny dopravních toků.

Proto nelze účastníky určovat pouze podle bezprostředního sousedství stavebního pozemku.

IX.

Účastník řízení uvádí, že správní orgán porušil zásadu materiální pravdy

Správní orgán byl povinen zjistit skutečný stav věci.

Měl proto posoudit:

- skutečné dopravní vazby terminálu,
- očekávaný nárůst dopravy,
- vztah terminálu k tramvajové trati,
- vlivy na okolní nemovitosti,
- kumulativní účinky všech souvisejících dopravních staveb.

Pokud toto neučinil, rozhodnutí vychází z neúplně zjištěného skutkového stavu.

Kumulativní vlivy staveb

Posuzování pouze samotného terminálu bez zohlednění dalších připravovaných staveb odporuje zásadě komplexního hodnocení dopadů.

Na vlastníky nemovitostí totiž nepůsobí jednotlivé stavby odděleně, ale jejich společný provoz.

Právě tento souhrnný dopad může znamenat významný zásah do vlastnického práva.

X.

Zdeněk Moc uvádí, že jednoznačně splňoval a splňuje podmínky účastenství ve stavebním řízení, neboť jeho vlastnické právo mohlo být rozhodnutím přímo dotčeno.

Správní orgán jej přesto do řízení nezahrnul, čímž:

- porušil právní předpisy upravující okruh účastníků řízení,
- porušil zásady spravedlivého procesu,
- odepřel mu výkon procesních práv,
- zatížil řízení podstatnou procesní vadou.

Tato vada mohla mít zásadní vliv na zákonnost vydaného stavebního povolení, neboť Zdeněk Moc neměl možnost uplatnit své námitky ani navrhnout důkazy týkající se dopravních, hlukových, emisních, vibračních a dalších vlivů plánovaného dopravního uzlu na jeho vlastnické právo.

Je proto namístě uzavřít, že Zdeněk Moc je opomenutým účastníkem stavebního řízení a že vydané rozhodnutí bylo zatíženo podstatnou procesní vadou spočívající v nezákonném opomenutí účastníka řízení.

Informace o pozemku

Parcelní číslo:	st. 27/4 ¹
Obec:	Jablonec nad Nisou [563510] ¹
Katastrální území:	Jablonec nad Nisou [655970]
Číslo LV:	6846
Výměra [m ²]:	372
Typ parcely:	Parcela katastru nemovitostí
Mapový list:	DKM
Určení výměry:	Ze souřadnic v S-JTSK
Druh pozemku:	zastavěná plocha a nádvoří

Součástí je stavba

Budova s číslem popisným:	Jablonec nad Nisou [408055] ¹ ; č. p. 615; stavba občanského vybavení
Stavba stojí na pozemku:	p. č. st. 27/4
Stavební objekt:	č. p. 615 ¹
Ulice:	Sousedná ¹
Adresní místo:	Sousedná 615/2 ¹

Sousední parcely

Vlastníci, jiní oprávnění

Vlastnické právo	Podíl
Moc Zdeněk, Sluneční 323, Desná I, 46861 Desná	

Způsob ochrany nemovitosti

Název
pam. zóna - budova, pozemek v památkové zóně

Dle § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena.“.

Dle § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.“.

Z Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 50/2009 – 233 ze dne 16.3.2010 vyplývá: „Zásada ochrany legitimního očekávání účastníků správního řízení vyjádřená v § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), se nevztahuje pouze k ochraně takové dobré víry účastníků řízení, která jim vznikne do okamžiku předmětného jednání, které je následně posuzováno správním orgánem. Správní orgán je naopak povinen dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Stěžejní je tedy okamžik rozhodování správního orgánu, kdy správní orgán musí rozhodovat v souladu s již vydanými rozhodnutími, která se týkala skutkově shodných či obdobných případů. Stejně tak je chráněna dobrá víra účastníka řízení i vzhledem k okamžiku rozhodování správního orgánu. Jakkoli lze tedy souhlasit s tím, že § 2 odst. 4 správního řádu přeneseně brání dobrou víru účastníků, že pokud rozhodovací činnost správního orgánu svědčí o zastávání určitého právního názoru správním orgánem, potom jednání účastníků, odpovídající takovému názoru, bude moci být jimi pokládáno za souladné s právními předpisy, je nutné citované ustanovení vykládat především tak, že pokud v okamžiku rozhodování správního orgánu existují jiná jeho rozhodnutí pojednávající o skutkově týchž či obdobných případech, je nutno chránit víru účastníků, že správní orgán bude také v jejich případě rozhodovat stejným způsobem. Existence možnosti účastníků řízení spolehnout se na to, že jejich věc správní orgán posoudí stejným způsobem, jakým již dříve posoudil skutkově obdobné či stejné věci, je nezbytnou součástí jednoho ze základních znaků právního státu – právní jistoty.“.

XII.

Předmětné napadené Rozhodnutí s ohledem na dosavadní stav řízení rovněž není zákonným způsobem přezkoumatelné, je zmatečné a především neobsahuje řádné podklady a závazná stanoviska dotčených orgánů, především z hlediska požární bezpečnosti s ohledem na změnu projektu.

Nadto je i velmi nepřehledné, kdy správní orgán chaoticky kopíruje text stavebníka, účastníka řízení i vlastní text stavebního úřadu, kdy není zřejmé, který text patří tomu, či jinému subjektu.

XIII.

Účastník řízení uvádí, že správní orgán v průběhu řízení nejednal se všemi účastníky řízení, kteří prokazatelně nebyli informováni o možnosti uplatňovat své námitky a nebylo jim nadepsaným správním orgánem nic doručováno, což je zřejmé z obsahu spisového materiálu.

Účastník řízení uvádí, že v daném řízení není vedena jako účastník řízení žádná banka, jako zástavní věřitel všech účastníků dotčených předmětným záměrem.

V daném případě se tak plně projevilo již namítané Účastníkem řízení, že nebyl a není řádně veden spis v daném řízení. V důsledku toho je řízení zatíženo závažnými hmotněprávními a procesními vadami, kterými je zatíženo i napadené Rozhodnutí.

XIV.

Ze zákona a odborné literatury je zřejmé, že účastníkem stavebního řízení je i ten, kdo má k pozemku zástavní právo. Stavební úřad v daném případě opominul přibrat i jako účastníka řízení zástavního věřitele.

<https://zpravy.ckait.cz/vydani/2021-03/kdo-nyni-muze-byt-ucastnikem-uzemniho-a-stavebniho-rizeni/>

„Vlastník nebo oprávněná osoba z jiného věcného práva musejí být vždy informováni

Podle § 85 odst. 2 písm. a) stavebního zákona je účastníkem územního řízení vlastník pozemku nebo stavby, na kterých má být požadovaný záměr uskutečněn. Zařazení této osoby mezi účastníky územního řízení směřuje především k ochraně jejích vlastnických práv, kdy by vlastník měl vždy vědět, co se s jeho majetkem děje. K žádosti o vydání územního rozhodnutí proto musí být doložen jeho souhlas podle § 184a stavebního zákona. (Pokud žadatel není sám vlastník pozemku nebo stavby, na kterém má být požadovaný stavební záměr uskutečněn.)

Účastníkem územního řízení je i ten, kdo má jiné věcné právo k tomuto pozemku nebo stavbě: věcné břemeno (služebnost či reálné břemeno), zástavní právo, podzástavní právo, právo zadržovací a předkupní právo. Podmínkou je, že toto věcné právo bylo smluvními stranami sjednáno a vloženo do katastru nemovitostí.

Tyto osoby jsou opět účastníky řízení automaticky, bez nutnosti splnění dalších podmínek. I zde vedle žadatele jde navíc o hlavní účastníky řízení (viz § 87 odst. 1 poslední věta stavebního zákona), kteří se uvádí ve výrokové části územního rozhodnutí.

Pokud se tedy umísťuje stavba na pozemku, na němž má banka v katastru nemovitostí zapsáno zástavní právo, či někdo jiný bude mít k tomu pozemku např. věcné břemeno (průjezdu, průchodu, služebnosti inženýrských sítí aj.), nesmí stavební úřad na tyto osoby nikdy zapomenout, neboť územní rozhodnutí nemůže nabýt právní moci, pokud není těmto účastníkům řízení doručeno. V řízení s velkým počtem účastníků, což v souladu s § 144 odst. 1 správního řádu znamená v řízení s více než 30 účastníky, doručuje stavební úřad i těmto osobám stále jednotlivě (prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, poštou), nejde-li o specifika územního řízení vedeného podle liniového zákona.

V daném případě zástavní věřitel prokazatelně uveden není a stavební úřad tak při vydání napadeného rozhodnutí závažným způsobem pochybil, v důsledku čehož je napadené rozhodnutí nejen vydáno v rozporu se zákonem, ale především nepřezkoumatelné.

XV.

Účastník řízení uvádí, že v daném případě již jen tato skutečnost je důvodem pro zrušení napadeného Rozhodnutí.“.

Celé Rozhodnutí je velmi zmatečné a nepřezkoumatelné, když správní orgán nemá doposud řádně stanoven okruh účastníků řízení.

XVI.

Účastník řízení uvádí, že v daném případě je u některých z nemovitostí zřízeno zástavní právo, tj. nadepsaný úřad měl řádně obeslat každého ze zástavních věřitelů, a to vždy z jiného právního důvodu.

XVII.

V předmětném spisovém materiálu se rovněž nenachází žádná doručenka v souvislosti se zástavními věřiteli k nemovitosti účastníka řízení a rovněž k nemovitosti žadatele.

Toto považuje účastník řízení jako závažnou vadu řízení, neboť je zřejmé, že tyto opomenutí účastníci nebyli žádným způsobem vyrozumíváni, a to v průběhu celého řízení.

S tím souvisí i dřívější námitka účastníka řízení, že ve věci nebyl řádně veden spis, neboť z průběhu jednotlivých nahlížení do spisového materiálu je zřejmé, že některé listiny historicky ke dni svého tvrzeného vzniku ve spisovém materiálu nebyly.

Účastník řízení uvádí, že řízení je zatíženo závažnými hmotněprávními a procesněprávními vadami a z toho důvodu, kdy nebyli řádně vedeni a vyrozumíváni účastníci řízení je napadené Rozhodnutí v rozporu se zákonem.

XVIII.

Účastník řízení uvádí, že analogicky § 109 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon:

„Účastníkem stavebního řízení je

- a) stavebník,
- b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem,
- c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno,
- d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena,
- e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno,
- f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno.“.

XIX.

Dle komentáře k § 109 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon: „Při stanovení okruhu účastníků stavebního řízení vychází stavební úřad z úpravy zakotvené v § 109 StavZ, kterou je třeba vnímat jako úpravu speciální vůči obecné úpravě dané správním řádem. Podle § 192 odst. 1 StavZ platí, že na postupy a řízení se použijí ustanovení správního řádu, pokud tento zákon, tedy stavební zákon, nestanoví jinak. Z uvedeného tak vyplývá, že při stanovení okruhu účastníků stavebního řízení se úprava daná správním řádem neuplatní, a to ani podpůrně. Účastníkem stavebního řízení tak budou osoby, které naplňují podmínky stanovené pro jednotlivé kategorie zařazené do taxativního výčtu uvedeného v tomto ustanovení.

Obecná úprava dle správního řádu se uplatní pouze v rovině povinného rozlišení tzv. hlavních a vedlejších účastníků. Za hlavního účastníka, kterému přísluší ve smyslu správního řádu postavení podle § 27 odst. 1 SpŘ a kterého je stavební úřad povinen označit ve výrokové části stavebního povolení, bude třeba považovat stavebníka [§ 109 písm. a) StavZ], jemuž je pravomocným stavebním povolením zakládáno veřejnoprávní oprávnění k provedení stavby. Postavení hlavních účastníků přísluší též osobám uvedeným v § 109 písm. b) až d) StavZ, což jednoznačně vyplývá ze znění § 112 odst. 1 StavZ. Tzv. vedlejšími účastníky, tj. podle § 27 odst. 2 SpŘ osobami, jejichž práva či oprávněné zájmy mohou být rozhodnutím přímo dotčeny, budou ve smyslu stavebního zákona osoby uvedené pod § 109 písm. e) a f) StavZ.

XX.

Účastník řízení uvádí, že Rozhodnutí je nepřezkoumatelné z důvodu, že stavební úřad jednak opominul uvést dotčené účastníky řízení, konkrétně zejména zástavní věřitel. Nadto vůči zástavním věřitelům zcela chybí jakékoliv doručenky, v některých podáních ani není uveden, přičemž u každého podání ve spise je třeba mít doručenky 2. Jednou z titulu zástavního věřitele na nemovitosti účastníka řízení, podruhé z titulu zástavního věřitele v souvislosti s nemovitostí žadatele, kdy takto musí být zástavní věřitel označen i v každém podání nadepsaného úřadu.

XXI.

Účastník řízení má za to, že Rozhodnutí je právně vadné a nepřezkoumatelné.

XXII.

Dle § 98 odst. 1 zákona č. 263/2016 Sb., atomový zákon: „Každý, kdo žádá o povolení nové stavby nebo přístavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi, je povinen zajistit stanovení radonového indexu pozemku.“.

Dle § 98 odst. 2 zákona č. 263/2016 Sb., atomový zákon: „Každý, kdo žádá o povolení provedení změny dokončené stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo žádá o změnu v užívání stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo takovou změnu oznamuje, je povinen zajistit měření úrovně objemové aktivity radonu ve stávající stavbě.“.

Z výše uvedeného je zřejmé, že každý, kdo žádá o povolení provedení změny dokončené stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo žádá o změnu v užívání stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo takovou změnu oznamuje, je povinen zajistit měření úrovně objemové aktivity radonu ve stávající stavbě.

Účastník řízení k tomu uvádí, že v projektové dokumentaci žadatele výše uvedené zcela chybí a nikdy nebylo doloženo žadatelem do projektové dokumentace, ani do řízení.

XXIII.

Účastník řízení uvádí, že ačkoliv zákon stanoví výše uvedenou povinnost od 1.1.2017, povědomí o povinnostech musí mít jak žadatel, tak především stavební úřad.

Účastník řízení v té souvislosti rovněž odkazuje na závazný dokument dostupný na sujb.gov.cz, který potvrzuje výše uvedené znění zákona.

3. Legislativa

Povinnost stanovení radonového indexu pozemku stanoví zákon č. 263/2016 Sb., (dále jen „atomový zákon“), v § 98 odst. 1 až 4.

(1) Každý, kdo navrhuje umístění nové stavby nebo přístavby s obytnými nebo pobytovými místnostmi, je povinen zajistit stanovení radonového indexu pozemku.

(2) Každý, kdo ohlašuje nebo žádá o povolení provedení změny dokončené stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo žádá o změnu v užívání stavby, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti, nebo takovou změnu oznamuje, je povinen zajistit měření úrovně objemové aktivity radonu ve stávající stavbě.

(3) Stanovení radonového indexu pozemku se nemusí provádět, bude-li stavba umístěna v terénu tak, že všechny její obvodové konstrukce budou od podlahy odděleny vzduchovou vrstvou, kterou může volně proudit vzduch, nebo pokud je projektováno preventivní protiradonové opatření založené na odvětrání radonu z podlahy mimo objekt.

(4) Prováděcí právní předpis stanoví způsob stanovení radonového indexu pozemku.

Měření a hodnocení ozáření z přírodního zdroje záření, včetně stanovení radonového indexu pozemku je službou významnou z hlediska radiační ochrany a k jejímu provádění je nutné podle § 9 odst. 2 písmena h) bodu 5 atomového zákona povolení Státního úřadu pro jadernou bezpečnost (dále jen „SÚJB“). Seznam subjektů s povolením SÚJB je zveřejněn na internetových stránkách SÚJB www.sujb.cz.

XXIV.

Účastník řízení uvádí, že žadatel byl ze zákona povinen k níže uvedenému, rovněž tak stavební úřad musí výše uvedené vyžadovat.

- 1) Podle § 98 odst. 1 až 4 atomového zákona č. 263/2016 Sb. je pro nové stavby a změny dokončených staveb, které budou obsahovat obytné či pobytové místnosti, povinné zajistit

stanovení radonového indexu pozemku. Pro změnu užívání stavby je proto nutné mít tento index stanovený.

- 2) Dále je nutné zajistit měření úrovně objemové aktivity radonu ve stávající stavbě, která bude nově obsahovat obytné nebo pobytové místnosti.

XXV.

„Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30.04.2020, č. j. 6 As 171/2019-37, námitky budoucích imisí (zápach, hluk a obtěžování hmyzem) a snížení ceny okolních pozemků mají sice převážně soukromoprávní povahu, přesto se s nimi musí stavební úřad vypořádat (§ 89 odst. 6 věta druhá a § 114 odst. 3 věta druhá stavebního zákona).

Občanskoprávní námitku, na jejímž řešení se účastníci nedokázali dohodnout, nejprve stavební úřad posoudí z hlediska veřejného práva (tj. na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem), a pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území nebo jejímu povolení, učiní si následně o důvodnosti občanskoprávní námitky úsudek z hlediska soukromého práva, a to analogicky podle § 1013 občanského zákoníku. **Pokud hrozí, že budou v důsledku umístění stavby vnikat na pozemek jiného vlastníka tzv. nepřímé imise v míře nepřiměřené místním poměrům, které budou podstatně omezovat obvyklé užívání sousedního pozemku, neměl by stavební úřad stavbu do území vůbec vpustit nebo by měl ke snížení těchto negativních dopadů stanovit omezující podmínky.**

XXVI.

Dle § 94 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „V přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.“.

Dle § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal, zahájí z moci úřední přezkumné řízení, jestliže po předběžném posouzení věci dojde k závěru, že lze mít důvodně za to, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy.“.

Dle § 95 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Účastníky přezkumného řízení jsou účastníci původního řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané rozhodnutí, jichž se přezkumné řízení týká, nebo jejich právní nástupci.“.

Dle § 99 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení mohou nastat zpětně od právní moci nebo předběžné vykonatelnosti přezkoumávaného rozhodnutí anebo od

právní moci nebo předběžné vykonatelnosti rozhodnutí v přezkumném řízení. V rozhodnutí, jímž se ruší nebo mění přezkoumávané rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, správní orgán s ohledem na obsah přezkoumávaného rozhodnutí určí, odkdy nastávají jeho účinky.“.

XXVII.

Dle komentáře k § 94 zákona č. 500/2004 Sb. – Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 533 – 547: L. Potěšil:

„K provedení přezkumného řízení lze podat podnět. Jak vyplývá i z rozhodnutí ÚS ze dne 22. 6. 2009, sp. zn. III. ÚS 1344/09, podnět k provedení přezkumného řízení je tzv. nápravným prostředkem dozorcího práva; k zahájení řízení zde může dojít výlučně z úřední povinnosti, nikoliv přímo v důsledku podnětu účastníka. Podnět k provedení přezkumného řízení není návrhem na zahájení řízení a účastník, který takový podnět podá, nemá na přezkoumání pravomocného rozhodnutí v přezkumném řízení právní nárok.

Podnět k provedení přezkumného řízení může být učiněn jak u správního orgánu, který vydal jím „napadené“ rozhodnutí, tak i u správního orgánu jemu nadřízenému. Oba správní orgány by si jej měly postoupit (podle § 12), a to i s ohledem na možnost postupu podle § 95 odst. 1 a 2.

Z hlediska podnětu k provedení přezkumného řízení je třeba rozlišovat, neboť jej může podat několik kategorií osob a každá z nich bude mít specifický procesní režim.

a) Podnět účastníka řízení. V první řadě může podnět k provedení přezkumného řízení podat ten, kdo byl (skutečným nebo i opomenutým) účastníkem řízení, z něhož „napadené“ rozhodnutí vzešlo. Vyřízení tohoto podnětu přímo podléhá specifické právní úpravě uvedené v komentovaném ustanovení, která počítá s obligatorním sdělením, pokud nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení (k této problematice srov. výklad níže).

Pokud podnět podává účastník, s ohledem na § 95 odst. 2 by tak měl učinit u toho správního orgánu, který předmětné rozhodnutí vydal.“.

XXVIII.

Dle komentáře k § 95 zákona č. 500/2004 Sb. – Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 533 – 547: L. Potěšil:

„I. Autoremedura v přezkumném řízení

Tzv. autoremeduru v přezkumném řízení lze realizovat za splnění v odstavci 2 stanovených podmínek.

1. Podnět k provedení přezkumného řízení

K tomu, aby bylo možné uvažovat o autoremeduře v přezkumném řízení, musí podnět k jejímu provedení pocházet od účastníka řízení.

2. Správní orgán, který toto rozhodnutí vydal

Kromě výše uvedeného se tento podnět účastníka řízení musí dostat do dispozice toho správního orgánu, který vydal jím „napadené“ rozhodnutí. Tento správní orgán následně zkoumá, zda jsou splněny i další podmínky pro jeho rozhodnutí v „autoremeduře“.

3. Plné vyhovění podnětu

Podmínkou pro tuto formu rozhodnutí v přezkumném řízení je, že se jím musí plně vyhovět účastníkovi, který podnět uplatnil, resp. podal. Z toho vyplývá, že správní orgán musí být s podnětem seznámen.

4. Nezpůsobení újmy jiným účastníkům

Další navazující podmínkou je, aby plné vyhovění podnětu nezpůsobilo újmu jiným účastníkům, ledaže ti s tím vysloví souhlas.

5. Předání věci

Pokud některá z výše uvedených podmínek není splněna, je správní orgán povinen předat věc k posouzení provedení přezkumného řízení nadřízenému správnímu orgánu podle § 178. Přitom není vyloučeno, aby přezkumné řízení nakonec zahájil tento nadřízený správní orgán, neboť není natolik omezen jako správní orgán, který přezkoumávané rozhodnutí vydal.

II. Přezkumné řízení před nadřízeným správním orgánem

Přezkumné řízení v sobě zahrnuje několik fází, z nichž jedna z nich předchází jeho vlastnímu zahájení. K přezkumnému řízení má dojít tam, kde je dána důvodná pochybnost o zákonnosti předmětného rozhodnutí. Správní orgán si je povinen učinit předběžný úsudek o nezákonnosti rozhodnutí, a pokud je výsledkem důvodná pochybnost o jeho zákonnosti, v druhém kroku by měl zahájit přezkumné řízení. Tím ale není vyloučen postup podle § 94 odst. 4 a možné zastavení přezkumného řízení.

V případě, že byl podán podnět k provedení přezkumného řízení a k jeho zahájení nebyly shledány důvody, jsou správní orgány povinny reagovat na takový podnět sdělením, jak jsme již uvedli v komentáři k § 94.

K zahájení přezkumného řízení je příslušný správní orgán nadřízený tomu správnímu orgánu, který přezkoumávané rozhodnutí vydal.

III. Předmět přezkumného řízení

V přezkumném řízení, které je zaměřeno na přezkum rozhodnutí odvolacího správního orgánu, lze přezkoumat i rozhodnutí vydané správním orgánem prvního stupně. Tato skutečnost vyplývá z toho, že řízení v prvním a druhém stupni tvoří jeden celek. Pochopitelně, že není vyloučeno, aby se společně s rozhodnutím ve věci samé správní orgán zaměřil i na posouzení zákonnosti procesních rozhodnutí, jak ostatně vyplývá z § 94 odst. 3.“

XXIX.

Dle komentáře k § 96 zákona č. 500/2004 Sb. – Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 533 – 547: L. Potěšil:

„Podstata přezkumného řízení spočívá v posouzení zákonnosti, tj. souladu přezkoumávaného rozhodnutí s právními předpisy. Jeho zákonnost se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání.“

„V průběhu přezkumného řízení je správní orgán povinen posoudit spisový materiál a podle okolností zajistí vyjádření účastníků řízení a správních orgánů, které řízení prováděly. O možném doplnění řízení lze uvažovat, je ale třeba odlišit doplnění řízení v přezkumném řízení, aby fakticky nenahrazovalo obnovu řízení.“

XXX.

Závazná stanoviska v řízení sp. zn. dále zcela abscentuje přezkoumatelné odůvodnění.

Dle komentáře k § 68 zákona č. 500/2004 Sb. – Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 378 – 388: L. Potěšil:

„Z judikatury (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2007, č. j. 7 As 7/2007-63) vyplývá stěžejní dopad výroku správního rozhodnutí. Podle ní výrok rozhodnutí je konstitutivní, esenciální, a proto nepominutelnou součástí správního rozhodnutí, neboť v něm správní orgán formuluje svůj závazný názor v projednávané věci.

Požadavky, které jsou spojeny s výrokem správního rozhodnutí, jsou dány jeho povahou. Je to právě výrok, který je vykonatelný. Proti výroku směřují opravné prostředky (srov. § 82 odst. 1). Představuje projev vůle správního orgánu, který je schopen vyvolat přímé právní účinky a působit na právní vztahy.“

„Starší judikatura (srov. rozsudek VS v Praze ze dne 13. 8. 1996, sp. zn. 6 A 154/94) poskytuje shrnutí významu výroku správního rozhodnutí. Podle ní se považuje za vlastní rozhodnutí pouze ta jeho část, která je skutečně „způsobilá zkrátit svého adresáta na právech a kterou se projeví ‚moc práva‘, nabude-li rozhodnutí právní moci. Ve výroku rozhodnutí správní orgán autoritativně vrchnostenským způsobem subjektivní oprávnění účastníka zakládá, mění nebo ruší nebo je autoritativně deklaruje.“ Podle jiných závěrů judikatury (srov. rozsudek VS v Praze ze dne 29. 12. 1997, sp. zn. 6 A 226/95) rozhodnutí, resp. výrok „v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností, která představuje vlastní kvintesenci správního aktu. Výrok tedy představuje materializaci onoho či oněch ‚rozhodnutí‘...“ Z uvedených důvodů musí být jasný, určitý, srozumitelný a proveditelný. Důraz na určitost, přesnost a jednoznačnost výroku vyplývá rovněž z požadavku právní jistoty účastníků řízení a z povahy věci samé, neboť není možné spravedlivě požadovat vykonání povinnosti za situace, kdy není zřejmé, v čem konkrétně má povinnost spočívat.“

„V odůvodnění správního rozhodnutí nemusí být vždy obsažen podrobný obsah provedeného důkazu. Správní orgán musí v odůvodnění bezpodmínečně uvést, ze kterých důkazů vycházel (shodně srov. rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2005, č. j. 2 As 18/2004-68, 744/2006 Sb. NSS).

Judikatura dospěla k závěrům, že odůvodnění musí být jasné a přesvědčivé nejen pro účastníky správního řízení, ale i ostatní orgány a osoby, aniž by se k pochopení rozhodnutí musely seznamovat s obsahem správního spisu a zjišťovat, o jakém nároku a podle jakého ustanovení bylo rozhodnuto.

Požadavku náležitého odůvodnění není správní orgán zbaven ani v případě, když vychází z aplikace správního uvážení. Ba naopak. Ačkoliv správní uvážení představuje jistou míru volnosti, nelze jej zaměnit s libovůlí (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, 906/2006 Sb. NSS). Pokud se správní orgán v mezích zákonem povolené úvahy rozhodl pro určitou možnost, měl by její volbu řádně odůvodnit. Správní orgán je přitom povinen mimo jiné dbát na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Od správního uvážení je třeba odlišovat neurčité právní pojmy, které je správní orgán povinen v odůvodnění rozhodnutí vyložit.“.

XXXI.

Účastník řízení Zdeněk Moc dále uvádí otázku soudního přezkumu závazných stanovisek. Dle komentáře k § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád - Správní řád, 2. vydání, 2020, s. 735 - 748: L. Potěšil.

„Poměrně zajímavým způsobem se judikatura vypořádala s povahou a možností přezkumného řízení podle odstavce 8 komentovaného ustanovení a **navazujícího soudního přezkumu vůči rozhodnutí vydanému v přezkumném řízení v případě závazného stanoviska.**

Podle NSS (srov. rozsudek ze dne 23. 5. 2014, č. j. 4 As 42/2014-69) „**rozhodnutí, kterým bylo v přezkumném řízení podle § 149 odst. 5... zrušeno nebo změněno závazné stanovisko, není vyloučeno ze soudního přezkumu...**“. NSS přitom učinil závěr, že **rozhodnutí v přezkumném řízení není opět závazným stanoviskem, nýbrž rozhodnutím, vůči kterému se lze i odvolat**. Tento judikát neakceptoval názory obsažené v závěru č. 122 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 22. 3. 2013, který naopak nepřipouštěl možnost odvolání proti rozhodnutí v přezkumném řízení o přezkoumání závazného stanoviska.“.

Správní orgán měl správně zjistit nezákonnost vydaného závazného stanoviska v řízení a učinit podnět k jeho zrušení.

Dle § 149 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Nezáonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. **Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.**“.

Správní orgán s ohledem na zřejmý rozpor s podklady doloženými Klientem měl tak správně dát podnět na přezkum závazného stanoviska a vyčkat jeho rozhodnutí. To se však v rozporu se zákonem nestalo.

Dle § 149 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „Zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.“.

Rovněž dle komentáře k § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád - Správní řád, 6. vydání, 2019, s. 780 – 791:

„Mezi zvláštními typy rozhodnutí uvedenými v části třetí správního řádu je zakotveno také rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem. V tomto případě se v podstatě nejedná o zvláštní typ rozhodnutí, ale o rozhodnutí (tímto závazným stanoviskem podmíněné), se kterým jsou spojena určitá zvláštní ustanovení.

„Před přijetím současného správního řádu bylo poměrně běžné, že závazná stanoviska byla vydávána v režimu správního řízení **formou rozhodnutí, protože žádný zjednodušený postup, jako je tomu dnes v části čtvrté SpŘ správním řádem z roku 1967 upraven nebyl (rozhodnutí NSS 2 As 41/2008 k tomu ovšem uvedlo: „Postavení správních rozhodnutí však ani za platnosti starého správního řádu závazná stanoviska formálně neměla.“ Rozdíl mezi rozhodnutím a závazným stanoviskem je přitom poměrně zásadní. Zatímco rozhodnutí je aktem, který je adresován účastníkům řízení (vedle nich zavazuje též orgány veřejné správy) a směřuje vně veřejné správy, závazné stanovisko není určeno účastníkům řízení (nezavazuje je) a směřuje pouze k orgánu veřejné správy, který vydává konečné rozhodnutí. Rozhodnutí dále nabývá právní moci a zakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté, závazné stanovisko nenabývá právní moci a nezakládá překážku věci pravomocně rozhodnuté (viz Hendrych a kol. 2003 s. 247 nebo též rozhodnutí NSS 1 As 20/2009).“.**

XXXII.

Dle komentáře k § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád - Správní řád, 6. vydání, 2019, s. 780 – 791:

„Opatření závazného stanoviska je důvodem pro **přerušení řízení**, které se zde uplatní obligatorně, protože výsledek tohoto stanoviska může mít zcela zásadní vliv na výsledek řízení jako takový. Pokud se tedy správní orgán dozví, že probíhá řízení, ve kterém má být vydáno závazné stanovisko, usnesením řízení přeruší. Jedná se o důvod přerušení podle § 64 odst. 1 písm. e), tedy o další důvod stanovený zákonem. Přestože správní řád hovoří o „řízení“, ve kterém má být vydáno závazné stanovisko, nejedná se zde o „formální“ řízení podle části druhé, resp. třetí správního řádu, ale pouze o „neformální“ řízení podle části čtvrté správního řádu. Jak bylo uvedeno k odstavci 1, závazné stanovisko nemá charakter správního rozhodnutí a ani postup vedoucí k jeho přijetí není správním řízením ve smyslu § 9 a násl., ve kterém by se rozhodovalo o určitých právech nebo povinnostech konkrétních osob.

K přerušení řízení nedojde pouze za předpokladu, že by byl k vydání závazného stanoviska příslušný sám správní orgán, který má vydat rozhodnutí ve věci, a toto stanovisko by vydal ve společném řízení podle § 140 odst. 2.“.

„Ustanovení odstavce 4 je věnováno problematice odvolání směřujícího proti rozhodnutí podmíněnému závazným stanoviskem, konkrétně proti obsahu závazného stanoviska. Je totiž možné obsah tohoto stanoviska v průběhu odvolacího řízení upravit. Tuto změnu, popř. zrušení, by však nemohl provést správní orgán, který závazné stanovisko vydal, ale správní orgán, který je mu nadřízený. Odvolací správní orgán se proto obrací na nadřízený správní orgán (toho správního

orgánu, který závazné stanovisko vydal) a vyžádá si potvrzení jeho (závazného stanoviska) správnosti nebo změnu. Zároveň úkon, kterým nadřízený orgán dotčeného orgánu v rámci odvolacího řízení potvrdí nebo změní závazné stanovisko dotčeného orgánu, je z hlediska obsahu i formy opět závazným stanoviskem [srov. rozhodnutí NSS 2 As 241/2014 (3214/2015 Sb. NSS)].

Tomuto nadřízenému správnímu orgánu zasílá odvolací správní orgán odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Po dobu, kdy je vyřizována věc tímto nadřízeným správním orgánem (je posuzováno závazné stanovisko), neběží správnímu orgánu, který vedl řízení a jehož rozhodnutí bylo napadeno odvoláním, lhůta podle § 88 odst. 1 (neplatí tedy, že předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání, resp. do 10 dnů, jedná-li se o odvolání opožděné nebo nepřipustné). Logika tohoto odkazu (na § 88 odst. 1) však fakticky trochu pokulhává, protože z ostatních ustanovení vyplývá, že spis by měl být dán již dříve k dispozici odvolacímu správnímu orgánu, a správní orgán prvního stupně by mu proto fakticky neměl co předávat.

Pokud by správní rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem i závazné stanovisko samotné vydal stejný správní orgán (např. § 140 odst. 2), posuzoval by z povahy věci závazné stanovisko spolu s odvoláním stejný správní orgán, který je mu nadřízený.

Na rozdíl od autoremedury (podle § 87, resp. obdobně § 95 odst. 2) zde není bohužel možné, aby opravu vadného závazného stanoviska provedl sám správní orgán, který toto závazné stanovisko vydal. Nemůže tak tedy učinit ani v případě, že by tím plně vyhověl účastníkovi a nemohl by tím způsobit škodu nikomu jinému.

Judikatura potom z důvodu možné nepřezkoumatelnosti rozhodnutí odvolacího správního orgánu klade na tento orgán povinnost ověřit, zda nadřízený správní orgán řádně reagoval na odvolací námítky [srov. rozhodnutí MS v Praze 5 A 241/2011 (3018/2014 Sb. NSS)].“.

XXXIII.

„Nezákonné závazné stanovisko (ačkoli není rozhodnutím, ale úkonem podle části čtvrté správního řádu) lze **změnit nebo zrušit** v rámci přezkumného řízení podle § 94 a násl. Učiní tak nadřízený správní orgán toho správního orgánu, který závazné stanovisko vydal. Ustanovení § 149 odst. 6 je zvláštním ustanovením k § 156 odst. 2, který obecně upravuje přezkoumání zákonnosti jiných úkonů správních orgánů učiněných podle části čtvrté správního řádu (s přiměřeným užitím ustanovení o přezkumném řízení). Vzhledem k tomu, že závazné stanovisko není správním rozhodnutím (nemá tedy právní moc), neuplatní se zde ustanovení o lhůtách omezující zahájení přezkumného řízení (§ 96 odst. 1 a § 97 odst. 2). To v případě úkonů podle části čtvrté správního řádu potvrdil například rozsudek MS v Praze 7 A 86/2011.

Pokud jakýkoli správní orgán zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, učiní podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení (nadřízenému správnímu orgánu toho správního orgánu, který závazné stanovisko vydal) a vyčká jeho rozhodnutí.“

XXXIV.

Účastník řízení Zdeněk Moc tímto výslovně uvádí, že podává podnět dle § 94, § 95 k provedení přezkumného řízení ve věci všech závazných stanovisek v řízení sp. zn. 1351/2026/ODS/ODS/PDS/ŠRÝ vedeného Magistrátem města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a dopravní, oddělení dopravní.

XXXV.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti účastník řízení Zdeněk Moc považuje napadené Rozhodnutí za vadné, nesprávné a nezákonné.

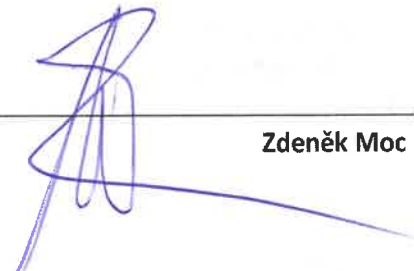
Účastník řízení Zdeněk Moc uvádí, že má za to, že napadené Rozhodnutí je zatíženo zásadními hmotněprávními a procesněprávními vadami.

Účastník řízení Zdeněk Moc z toho důvodu požaduje, aby si Krajský úřad Libereckého kraje vyžádal kompletní spisový materiál.

Napadené usnesení ovšem žádným způsobem nereфлекtuje tyto skutečnosti.

Účastník řízení Zdeněk Moc proto Krajskému úřadu Libereckého kraje, prostřednictvím tohoto odvolání navrhuje, aby:

v souladu se správním řádem napadené Rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Zdeněk Moc

MAGISTRÁT MĚSTA - JABLONEC NAD NISOU		
podatelna - 3 -		
Přílohy:	- 7. 07. 2026	
Seznam příloh:	Lístky dokumentů:	Cj./evid.:
Lístky příloh:		